



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vindiciæ Pro Nicolao Smitheo, Contra censuram nomine
Facultatis Parisiensis editam in eiusdem librum, cui
nomen, Modesta & brevis Discuſſio, &c.**

Goffar, Antonius

Leodii, 1631

Capvt Tertivm. De Hierarchiâ Ecclesiasticâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38773

XXXXXXXXXXXX

CAPVT TERTIVM.

*De Hierarchiâ Eccle-
siasticâ.*



Hierarchiâ Eccle-

siasticâ à Christo

Domino erectâ, à

Sanctâ Romanâ

Ecclesiâ, SS. Patribus &

Concilio Tridētino tradi-

tâ nihil pulchrius, nihil ad-

mirabilius. At figmentis &

erroribus, quibus eam cō-

taminare & euertere co-

nantur Richerij affeclæ,

nihil absurdius. Caput cor-

pori subijciunt; ex nobiliss-

simis eius membris non-

pauca abscindunt, institu-

tiones

43.

tiones diuinas temerè con-
 fingunt, vt summi Christi
 Vicarij potestatem coarc-
 tent, hoc est, vt capitis in
 membra salutarem influ-
 xum impediunt. Ex quo il-
 lud confectarium est, vt se
 illo non admodum egere
 sentiant, vt ad nouitates,
 Patriarchas sibi proprios,
 discessionem à vera Eccle-
 sia & horrenda schismata,
 leui quauis de causâ, non
 leuiter pruriant. Nihilomi-
 nus in hoc deformi mon-
 stro, in hoc idolo solâ ma-
 lè sani cerebri negotiatio-
 ne formato adeò sibi petul-
 cè blandiuntur, vt nusquam
 meliùs illud Sapientis qua-
 dret: *Expedit magis vrsæ*

Proue.

17. v. 12

*occurrere, raptis fœtibus, quàm
 fatuo*

Pro Nicolao Smitheo. 207
fatuo cōfidenti in stultitia sua.
Sed ad rem accedamus.

Ex Quæstione 6. Num. 1.

DEmonstrare conabor
quod etiam Religiosi,
vt Religiosi, secundum S.
Dionysium, & S. Thomam
non possint excludi ab Ec-
clesiastica Hierarchia, & sic
Sacerdotes, Pastores, & E-
piscopi Regulares secun-
dum plures consideratio-
nes erunt de Ecclesiasticâ
Hierarchiâ, quàm sæcula-
res Sacerdotes, Pastores,
& Episcopi nominatim,
non tantum, vt Sacerdo-
tes, aut Episcopi, sed etiâ,
vt sunt Regulares.

Cen-

Censura.

HÆC propositio fallit in æquiuocatione nominis *Hierarchia*, & in propriâ acceptione *Hierarchiæ*, quæ vim actiuam importat, falsa est, temeraria, scandalosa, ordinis *Hierarchici* destructiua & erronea, licet *Religiosus*, quâ *Religiosus*, ad *Hierarchiã* pertineat passiuè & impropiè, eo modo quo tota multitudo initiandorû seu participantium res sacras, & non aliter. In quantum verò subiungit exinde *Sacerdotes*, *Pastores*, & *Episcopos Regulares* secûdum plures *considerationes esse*
de

Pro Nicolao Smitheo. 209
de Ecclesiasticâ Hierar-
chiâ, quam sæculares Pa-
stores & Episcopos, falsif-
sima est, temeraria, erro-
nea, & summo Pontifici
æquè ac cæteris Episcopis
iniuriosa.

Refutatio.

IN hac censura asseritur
Religiosos, quâ Religio-
sos, non nisi passivè & im-
propriè ad Hierarchiam
pertinere, eo modo quo
Laicorum multitudo non
aliter: quem honoratissi-
mum, vt per Regularium
omnium irrisionem & cõ-
temptum vocant, locum,
ijs iterum assignant in Cen-
sura quæst. 7. in fine. Quo
insu-

insuper in loco, quicquid
subdolè de Regularibus,
vt Regularibus, in Paren-
thesi addant, vniuersa-
liter & absolutè videntur
affirmare nullos Religio-
sos esse de Hierarchia (ni-
si fortè Curati sint vel in
Episcopos assumpti.) Nam
& negant ijs planè locum
eminentissimum inter My-
stas, seu Ecclesiæ Princi-
pes & Ministros authori-
tatem habentes in popu-
lum, & ita negant, vt nul-
lum alium ijs ascribi ve-
lint nisi inter Laicos; quem
etiam sensum alijs in lo-
cis sæpè indicant. Volunt
ergo viros Religiosos, qui
de facto sunt in Ecclesiâ,
qui sanè, quoad longè
maxi-

Pro Nicolao Smitheo. 211

maximam & præcipuam partem, sunt vel Sacerdotes, vel faltem Ecclesiasticis ordinibus initiati, & in via ad sacerdotium, non esse absolutè & simpliciter de ordine isto principante, vt vocant, quæque vim actiuam & authoritatem in populum, iuxta ipsos, importat, id est strictè & propriè de Ecclesiastica Hierarchia.

Tria contra insolentem istorum censuram demonstrabo. Primò Religiosos Sacramèto Ordinis initiatos, Sacerdotes in primis, & in suo gradu cæteros, esse propriè & strictè, & simpliciter de Hierarchia, & sine errore in fide hoc negari

gari non posse. Secundò verè ac propriè dici posse hoc ijs competere, quà Religiosi sunt. Tertiò non solum istos, sed omninò omnes Religiosos esse de Hierarchiâ, non quidem tam strictè, & modo tam illustri ac illi alij, verè tamen, minimeque impropiè idque in altiori gradu, quàm Laici Sæculares.

Prima Propositio.

44. **P**rimò igitur asserimus Religiosos Sacerdotes & Ministros Altaris esse propriè & strictè de Hierarchiâ. Probatur ex Concilio Tridentino^a, vbi tanquam dogma fidei definitur

^a Sess.
23. can.
6.

tur dari in Ecclesia Catholica Hierarchiam, diuinâ ordinatione institutam, eamq̄ constare Episcopis, Presbyteris, & Ministris; atqui de fide est Religiosos ritè ordinatos veros esse Presbyteros in omni proprietate, & contrarium foret apertè hæreticum, ergo & sunt verè, & propriè de Hierarchiâ.

Hæc consequentia probatur, quia Concilium sine vlla distinctione collocat Presbyteros in Hierarchiâ iure diuino institutâ, nullis exclusis; sentit itaque omnes in eâ constituendos, quia iuxta receptam illam Theologorum regulam in definitionibus dogmaticis, indefinitum supponit pro uniuersis

uer

uersali; Enimuerò si liceat priuatis hominibus aliquos pro sua voluntate excipere, nihil erit certi ex hac definitione, sicut enim tu Regulares excipis, ita alius eadem facilitate excipiet sæculares; cùm satis certum sit, & communiter receptum, Hierarchiam, quando primò instituta est à Christo, Regulares cõplexam esse, Apostolos scilicet, & eorum similes, at quòd in ea fuerint tunc Presbyteri sæculares, non est ita liquidum. Quare dicendum omninò est mentem Concilij fuisse definire, omnes Episcopos, & Presbyteros fuisse de Hierarchia. Cõfirmatur,

tur,

tur, quia de ijs Presbyteris loquitur Canon. 6. quos
Can. 7. dicit esse Episcopis inferiores, atqui de fide est Concilium hoc dicere de omnibus Presbyteris, quantum attinet ad potestatem Ordinis, ergo omnes omninò Presbyteri sunt de Hierarchia iuxta mentem Concilij: vnde cap. 4. ait hæreticos, dum volunt *omnes Christianos, Sacerdotes esse, Ecclesiasticam Hierarchiam confundere*; quod verum non esset, nisi omnes omninò Sacerdotes de Hierarchia essent altiori modo, quàm Laici. Denique sicut ob indefinitum loquendi modum Concilij canon. 3. de fide est ordinationem sacram

Canon
7. sess.
23.

Cap. 4.
sess. 23.

Canon
3. sess.
23.

cram non solum sæculariũ, sed Regularium etiam esse verè & propriè Sacramentum: ita sanè eadem ratione omnes Presbyteri, & Ministri, tam Regulares, quàm Sæculares erunt de Hierarchia à Christo instituta; & contrarium, quod apertè videtur Censura docere, est hæreticum.

43. p. 7.

82. ar.

10. vbi

Caicta-

nus, &

Suar. 3.

p. t. 3. d.

80. sec.

1.

Vasq. 3.

p. t. 3. d.

232. c.

1. qui

alios

citant.

b Sess.

27. cap.

1. &

can. 2.

Probatur secundò hac euidenti ratione Theologica, quia Presbyteri omnes etiam Religiosi, habent plenam potestatem offerendi sacrificium Altaris; imò iure Diuino hoc ijs iniunctum est, vt docet S. Thomas^a, & cum eo Theologi communiter, nec non Cõcilium Tridentinũ^b, idque colli-

Pro Nicolao Smitheo. 217

colligit efficaciter ex illis
Christi verbis, *Hoc facite in*
meã commemorationem, quod
& inde confirmat S. Tho-
mas, quod in oblatione sa-
crificij attendi debeat non
tantum necessitas populi,
cui Sacramenta debent ad-
ministrari, sed multò ma-
gis cultus Dei in cuius ho-
norem offertur; vnde in-
fert, irrationabile esse di-
cere, quod Sacerdos non
teneatur celebrare, nisi ha-
beat curam animarũ. Hinc
autem clarissimè confici-
tur, omnes Sacerdotes esse
strictè de Hierarchia, cum
omnes potestatem habeant
expeditam, & obligatio-
nem exercèdi functionem
Hierarchicam omnium sa-

Lucæ

22. v.

19.

K

cræ

cratissimam, omnium di-
uinissimam, id est, offerēdi
sacrificium dignitatis infi-
nitæ, pro se, & pro populo,
conuertendo panem & vi-
num in carnem & sangui-
nem vnigeniti Filij Dei.
Hęc esse functionem Hie-
rarchicam clarè docet S.
Dionysius de Hierarchiâ
Ecclesiast. cap. 3. Estque
per se tam euidentis, vt soli
homines liuore excæcati
tam apertam veritatem ne-
gare, & functionem istam à
merè initiandis, aut ab a-
lijs quàm ab Hierarchicis
exerceri posse audeant as-
serere.

Secunda

Secunda Propositio.

Secundò asserimus Reli-
giosos istos ad Hierar- 45.
chiam pertinere, quà Re-
ligiosi sunt. Probatur, quia
Religiosi isti ex vi suæ Re-
gulæ ac professionis desti-
nati sunt, & astricti ad sa-
cros ordines suscipiendos,
& functiones Hierarchi-
cas eorum proprias exer-
cēdas. Hoc autem est aper-
tissimè ad Hierarchiã per-
tinere, quà Religiosi sunt;
non quòd formaliter per
Religiosam Professionem
sacrum characterem obti-
neant, sed quod Religiosa
professio per se connexa sit
ex Ecclesiæ statuto cū or-
dina-

dinatione ; illa enim particula reduplicatiua , *Vt*, nota est perfectitatis , vt aiunt Dialectici , significans prædicatum per se subiecto conuenire ; vt quando dicimus album vt album disgregare visum, significamus effectum disgregandi per se coniunctum cum albedine. Sic etiam rectè diceretur Religiosū, vt Religiosum, esse inhabilem ad testādum, ad matrimonium contrahendū, &c. Quia Religiosæ professioni ex statuto Ecclesiæ annexa est huiusmodi inhabilitas ad actus legitimos; igitur si consimili ratione plerisque Religiosis ordinibus præscripta sit ab Ecclesia huius-

Pro Nicolao Smitheo. 221
huiusmodi ad sacros ordi-
nes, & ad sacras functiones
necessitas; sanè iam, vt Re-
ligiosis, illis competet ad
Sacerdotium ascendere, &
in Hierarchia strictè dicta
collocari.

Quod igitur Viri Reli-
giosi plerique, qui in Ec-
clesiâ Occidentali florent,
ex vi suæ Regulæ & pro-
fessionis sint modo prædi-
cto ad functiones Hierar-
chicas, tanquam ad finē, &
scopum præcipuum desti-
nati, tam manifestum est ex
regulis & statutis, ex iure
Communi, ex forma viuē-
di, ex consuetudine imme-
moriali, vt mirabile sit hoc
posse inter Catholicos in
controuersiam vocari.

K 3 Pri-

Primò quia ex vi professionis destinatur ad chorum ferè omnes, & officia sacra in eo peragenda, hoc est, vt ipsi Monachi per se ipsos missas decantent, & hostias quotidie pro totâ Ecclesiâ, & varijs hominum generibus in particulari immolent, vt consuetudo passim recepta declarat. Vnde Clemētina 1. de statu Monachorū §. *Ad ampliationem*, decernitur, vt *Monachi quilibet ad monitionem Abbatis se faciant ad omnes ordines sacros promoueri.*

Concil.
Trid.
sess. 5.
in decreto
de re-
for. c. 1.

Et ibidem præcipitur, vt *habeant in Monasterijs Magistrum, qui eos in scientijs instruat.* Igitur videmus hîc Ecclesiam in Concilio gene-

ne

nerali, cuius est singulorum institutorum formam & modū præscribere, velle vt Monachi ex vi Religioſe profeſſionis ad ſtudia & ſacros ordines ſint adſtricti. Quid hoc quæſo eſt aliud quàm eos vt Monachos ad Clerum & Hierarchiam pertinere?

Secundò habere capitulum cū voce actiuâ, & paſſiuâ pertinet ad Religioſos, quâ Religioſi ſunt, hoc enim ita cum ſingulorum inſtitutis connexum eſt, vt nihil magis; atqui ad vocem capitularem non admittuntur Laici ſeu Conuerſi, de elect. & elect. po-
teſt. fin. in 6. ſed ſoli Clerici, vt etiã docet Gloſſa ibi-

Cap.
Ex eo.

K 4 dem,

Idem
statuit
Cōcil.
Tridēt.
sess. 22.
in de-
creto
de re-
for. c. 4.

dem, & strictiùs Clement.
Vt ij, de ætat. & qualit. or-
dinand. decernitur, *vt non
admittantur nisi in sacro Sub-
diaconatus ordine constituti:*
quod ideo dicit Concilium
Gen. se statuere, *Vt qui in
Regularibus Ecclesiis diuinis
sunt mancipati officijs, ad sus-
cipiendos sacros ordines pro-
pensiùs inducantur.* Vult er-
go Ecclesia, vt Regulares
sacris initientur, vt offi-
cijs diuinis aliorum instar
Clericorum mancipentur,
ergo ex vi professionis suę,
ita statuente Ecclesiã, ad
Clerum & clericalia offi-
cia, ad sacros ordines, ad
actiones Hierarchicas mā-
cipati sunt. Quocirca dice-
re eos ex vi professionis,
seu

seu status Regularis solum esse Laicos, & inter Laicos constituendos, falsum est, iuri communi cōtrarium, Cōcilijs Generalibus apertè contradicens, & in fide erroneum. Denique hinc apertissimè laxaretur Religiosis via, tot saluberrima Ecclesiæ decreta contemnendi, susceptionem ordinis sacri detrectandi, utpote ad quæ professio Laica obligare non potest.

Tertiò probatur, quia Religiosi, ut Religiosi, id est 46. ex vi Regulæ & professionis propriæ debent habere inter se Prælatos Ecclesiasticâ iurisdictione præditos, & Pastores verè, & propriè ordinarios. Quod enim

K s

enim Superiores Religio-
num vt Abbates, Præposi-
ti, Generales, & Prouin-
ciales, &c. sint veri Præla-
ti, dubitari non potest,
cùm iurisdictionem habe-
ant in vtroque foro, & quasi
Episcopalem, vt est com-
munis Theologorum sen-
tentia, Molinæ^a, Sanchez^b,
Azor^c, Rodriguez^d: & su-
mitur ex cap. *Abbates*, de
Priui. in 6. vbi in Abbatibus
quasi Episcopalis agnos-
citur esse potestas; suntque
omnino omnes verè Pasto-
res ordinarij; habent enim
potestatem suam non ex
commissione alterius, sed
ex lege, & officio, eo ipso
quòd ad illud legitimè es-
liguntur, quod est esse or-
dina-

^a tract.

5. d. 7.

^b Lib. 8

de Ma-
rim.

dis 3. n.

9.

^c Lib. 7

institu.

Mor. c.

29. q. 6.

^d fo. 1.

Regul.

quest.

q. 12.

ar. 6. &

q. 17.

art. 2.

Pro Nicolao Smitheo. 227
dinariū, vt patet ex Glossa,
Cūm ab Ecclesiarum, de offi-
cijs Ordinarij. verb. *Eccle-*
siastica. Ex vi cuius pote-
statis possunt per potesta-
tem clauium suos absol-
uere, & ligare, etiam in v-
troque foro, ægrotos inun-
gere, & ceteras quascunque
functiones Pastorales, quæ
ordinem Episcopalem non
requirunt in eos exercere,
immò & eorū aliqui ordi-
nibus Ecclesiasticis suos i-
nitiare possunt: & hoc Iure
Cōmuni: c. *Quoniã* dist. 69.
& c. *Cū contingat.* de ætat. &
qualit. de quibus omnibus
latè Suarez^a per totū. Hæc
autem forma regiminis est
planè intrinseca & essen-
tialis Religiosis istis or-
dini-

^aTo. 4.
de Re-
lig.
tract. 8.
lib. 2.

K 6

dini-

dinibus ; vt quæ vel à prima institutione à Fundatoribus & summis Pontificibus præscripta est ; vel saltem ex Apostolicæ Sedis indultis & exemptionibus, & ex immemorabili multorum sæculorum consuetudine , ita in naturam & essentiam cuiuslibet instituti versa , vt eâ sublatâ planè substantia instituti , quam nunc profitentur, interiret. Est ergo de substantia Religionum particularium, quæ nunc sunt, habere Prælatos in ordine Hierarchico constitutos ; & quia Prælati isti etiam secundum ius commune debent esse ex eodem gremio , eiusdem habitus & Pro-

Pro Nicolao Smitheo. 229

Professionis. Clemētina I.
de electione. Et cap. *Cum cau-*
sam extra. eodem titulo;
hinc est, vt, sicut iam per-
tinet ad substantiam cuius-
libet Instituti habere ho-
mines Prælaturæ capaces
in suo corpore; ita etiam
pertineat habere clericos;
quandoquidem hi soli ca-
paces esse possint. Est ergo
res certissima, & plus quā
euidens, Religiosos vt Re-
ligiosos, ex vī suæ profes-
sionis ad Clerum, & sacram
Hierarchiam pertinere.
Nec dici potest hoc extra-
ordinarium esse, & præter
naturam Religiosi Institu-
ti. Quia Lex Ecclesiæ, id
est, summi Pontificis, &
Concilij Generalis ius fa-
cit

cit ordinarium; & qui hoc negat, vim vocis ignorat; immò nulla est potestas ordinaria in Ecclesiâ infra Pontificem, quæ inde non fit deriuata. Non est ergo hoc extraordinarium; multò minùs præter naturam Religiosi Instituti: etenim Religiosa Instituta talia sunt, qualia à summo Pontifice conduntur, & hoc vnicuique essentielle, quod ipse ijs præscribit; nihil autem in iure Communi & in Bullis Pontificijs luculentius præceptum habetur, quàm vt Religiosi Prælati habeant ex vi officij, potestatem Hierarchicam, & iurisdictionem spirituales, quasi

Pro Nicolao Smitheo. 231

quasi Episcopalem. Habemus igitur innumerabilem esse multitudinem Pastorum Ordinariorum in Ecclesia; Generalium, Provincialium, Abbatum, Priorum, &c. qui ex vimuneris & officij Regularis, habent ius ordinarium in oves Christi; atque adeò qui ex vi officij, vel beneficiij Regularis, sunt strictè ex Hierarchiâ.

Quartò idem probatur, 47.
quia multi sunt Religiosi Ordines ex primæuâ suâ institutione instituti ad prædicandum, Sacramenta populo ex delegatione Pontificis, aut aliorum Pastorum ministranda, &c. quod tam sæpè à Sede Apostolicâ

licâ iam contra Religiofo-
rum obtrectatores est defi-
nitum, vt intolerabilis fit
insolentiæ, negare Religi-
ofos istos, quâ Religiofi
sunt, id est ex vi proprij In-
stituti ad istos actus hierar-
chicos non esse destinatos,
aut non esse nisi inter Lai-
cos censendos: de quo fu-
sè suprâ numero 28. actum
est. Hîc solum addo solem-
nem esse, & ab omnibus
receptam diuisionem illam
Religiosorû in Monachos
& Clericos regulares, quâ
ex iuribus & sanctis Patri-
bus explicat Suarez^a. No-
mine autem Clericorum
Regularium omnes intelli-
gunt certum Religiosorû
genus, qui directè & pri-
ma-

¶ To. 4.
tract. 9.
de Re-
lig. lib.
I. c. 7.

mariò ad sacras & hierar-
chicas functiones ordinan-
tur. Ita S. Thomas^a, vbi

^a 2. 2. q.
189. ar.
8. ad 2.

docet ordinem Canonico-
rum Regularium directè
ordinari ad ea, quæ agun-
tur in diuinis mysterijs,

*Quibus per se, inquit, com-
petit, vt sint Clerici Religiosi.*

Cœpit autē hic Ordo Cle-
ricorum ab ipsomet Apo-
stolorum tempore, qui ve-
rè Religiosi fuerūt & Cle-
rici simul, vt ostendit Sua-
rez loco citato, & colligi-
tur ex Bulla Pij IV. quam
in fauorem Canonico-
rum Regularium datam affert

Nauarrus^b, & sicut Cano-
nici Regulares ad opera vi-
tæ contemplatiuæ iuxta S.

^b Com-
ment. 4
de Reg.

Thomam ordinantur, ita
alij

alij Clerici Regulares instituti sunt directè ad actiones vitæ mixtæ; vt de Societate IESV declarat Gregorius XIII. extrau. Ascendente Domino. *Cuius, inquit, (Societatis) precipuus finis est, Catholica Religionis defensio, ac propagatio, animarumq; in Christianâ vitâ, ac doctrinâ profectus.* Idem de sacris S S. Dominici & Francisci, alijsque Religiosis ordinibus dici potest, & tamē hos omnes ex vi sui Instituti Laicos esse affirmant Doctores Richeristæ. His addo Religiosos complures iuxta communem Theologorum sententiam habere ius suffragij decisivi in
 Con-

Concilio Generali, videlicet vt sentit Bellarminus^a, Abbates & Generales Ordinum, vt patet ex subscriptionibus in Concilio Florent. Hæc autem est altissima quædam Hierarchicæ potestatis participatio, quâ tanquam Senatores orbis Christiani ex infallibili Spiritus sancti assistentiâ dogmata fidei definiunt, leges pro totâ Ecclesiâ ferunt, Censuras, poenasque decernunt. Hæc ratione eminentissimi Domini Cardinales, dignitate superant Episcopos in Hierarchia sacra; quia altiori modo participant de superiori hac in totam Ecclesiam potestate,
non

^aLib. 1.
de Cœc.
c. 15.

non solum in Concilio Generali, sed extra; dum ex officio assistunt Pontifici cum suffragio in definitionibus fidei, in constitutionibus pro totâ Ecclesiâ condēdis, cæterisque causis maioribus, quod longè dignius est, quàm particularem Diœcesim gubernare: denique sublimem hâc potestatem Curati, nec alij inferioris ordinis Prælati sortiuntur, & tamen eam adminiculante iuris beneficio ex vi Regularis officij, seu beneficij adipiscuntur Religiosi prædicti: & nonne risu dignum est istos nihilominus, quâ Regulares, Laicos esse, nec ad Hierarchiam pertinere?

Nec

Nec est quod quis oppo- 48.
nat Monachos ex primæuâ
institutione non inter Cle-
ricos, sed inter initiandos
fuisse solitos numerari, vt
patet ex S. Dionys. de Ec-
clesiastica Hierarchiâ^a, ^a Cap,
quò pertinent varia San-^{6.}
ctorum dicta. Causâ 16. q.
1. vt Cap. *Monachus* ex S.
Hieronymo. *Monachus non
docentis, sed plangentis habet
officium.* Et Cap. *Alia*, ibi-
dem. *Alia causa est Monacho-
rum, alia Clericorum, Clerici
pascunt oues, ego pascor.* Res-
pondeo enim friuolam es-
se, & malignam consequen-
tiam; Monachi illi, de qui-
bus ibi agit S. Dionysius,
non erant ex Clero, ergo
nulli Religiosi sunt ex Cle-
ro.

ro. Quis enim primò non videt posse fieri, vt sint alij Religiosi ex Clero, qui Monachi non sint, puta Clerici Regulares: quales fuisse Apostolos & Clericos in Ecclesia primitiua complures ostendit Suarez^a. Secundò quis non videt, quod de illo Monachorũ genere dixit Dionysius, infulsè ad omnes Monachos extendi, cum Monachorum etiam institutis sua constet varietas? Possunt enim & ij, qui Clericatum directè profitentur, Monachi appellari, quantum attinet ad Religiosæ professionis substantiam, vt de Canonicis Regularibus decidit Pontifex Romanus.

To. 3.
de Re-
lig. lib.
3. cap. 3

manus Cap. *Quod Dei timorem.* de stat. Monach. Vnde Bellarmin. de Monach. cap. 1. probatione sexta ait Apostolos verè primos fuisse Monachos Christianos. Quod ergo scribit Dionysius c. 6. cit. non de omnibus Religiosis, sed de certo quodam Monachorum genere accipiendum est, vti etiam quæ S. Hieronym. locis citatis. *Intelligent* (inquit S. Bonauentura^a) *huiusmodi dicta Patrum & Canonũ de Ordine Monastico pro eo tempore fuisse pronuntiata, qui erant inter eos personæ Laicales & imperite, non Sacerdotales & literate.*

^a Apol. resp. 4. c. 3.

Sanctus Thomas^b dicit S. Dionysium loqui de Monachis

^b In opusculo 19. c. 2.

ehis qui Clerici non erant tem-
 pore Ecclesie primitiua, & sic
 non posse concludi per dictum
 Dionysij aliquid de Monachis
 qui sunt Episcopi, vel Presby-
 teri vel Diaconi. Tales erant
 complures ex Monachis in
 Oriente, quemadmodum
 de S. Pachomio refertur in
 eius vita die 14. Maij, cap.
 24. apud Rosiocidum
 quod non permetteret quẽ-
 quam ex suis Monachis ad
 sacros ordines conscende-
 re. At in Occidentali Ec-
 clesiã alia semper fuit Re-
 ligiosorum ratio, non solum
 Clericorum Regularium,
 quos S. Augustinus iuxta
 formam Apostolicæ vitæ
 instituit, vt refert Possi-
 dius in eius vita^a, sed Mo-
 na-

a Cap.
 5. c. 11.
 & cap.
 25.

Pro Nicolao Smitheo. 24r
nachorum etiam cætero-
rum; nam de Monachis S.
Benedicti nō solum decla-
rat Bonifacius primus cap.
Sunt nonnulli ^a non fuisse ^{416. q.}
ijs interdictum à S. Bene- ^{1.}
dicto Sacerdotes fieri &
proximos iuuare, verūm
manifestè colligitur ex ip-
sâ S. Benedicti regulâ ^b, de ^{b Cap.}
buisse eos omnes esse para- ^{62.}
tos ad Sacerdotium, si Ab-
bas ita iudicaret: Abbati-
bus verò ibidem præcipi-
tur, vt quos ob Altaris mi-
nisterium Sacerdotes de-
sideraret, eos ex ipso Mo-
nachorum corpore creari
faceret. Hanc autem regu-
lam ita immemorabilis con-
suetudo, *que est optima legum*
interpres, Cap. *Cum dilectus*

L

de

de consuetudine, & ipsæ Pontificum & Conciliorum constitutiones, ita ad amplificandum cultum diuinum sunt interpretatæ; vt iam omnes Monachi ex vi Regulæ sic declaratæ, sacros ordines suscipere teneantur. Et hoc indicat S. Thomas^a, dum ex Monachis alios agnoscit purè Laicos, alios qui clericatum haberent coniūctum: quales sine dubio sunt celebriores omnes Ordines Ecclesiæ Occidentis.

2.2.9.

189.21.

8. ad 2.

49.

Hinc etiam facilè soluitur fallacia illa, quâ vtuntur nonnulli, nimirum si Religiosi, quâ Religiosi, sint de Hierarchia; sequi, omnes omninò Religiosos, etiam

Pro Nicolao Smitheo. 243
etiam Laicos, & Moniales esse de Hierarchia, cum sint & ipsi Religiosi. Respondetur enim non sequi, loquendo de Hierarchia strictiùs sumptâ, sicut nunc loquimur; non enim volumus Religiosos ex communi & essentiali Religiosi status ratione hoc modo ad Hierarchiam pertinere, atque adeò nec omnes omninò; sed solum illos, qui ex professionis propriæ lege ad Clericatum adstringuntur. Hi autem verissimè dicuntur, ut Religiosi, ad Clerum pertinere; quia non solum illa, quæ omnibus Religiosis communia sunt, sed & illa etiam, quæ ex vi Regulæ

unicuique ordini propriæ,
ijs competunt, verè perti-
nent ad eos, quâ Religiosi
sunt: sic enim Religiosis,
quâ Religiosi sunt, compe-
tit chorum habere, à carni-
bus abstinere, & similia;
quamuis nec omnes omni-
nò hoc habeant, nec sit de
communissimâ ratione es-
sentiali Religiosi status. Et
hæc de secunda proposi-
tione.

Tertia Propositio.

90. **T**ertiò dicimus Religi-
osos omninò omnes,
etiã si non sint de Hierar-
chiâ in sensu illo strictiori,
de quo in præcedentibus;
verè tamen, propriè & sim-
pli-

Pro Nicolao Smitheo. 245
pliciter esse de Hierarchia;
& in gradu eminentiori,
quàm sæculares Laici.

Quòd sint de Hierarchiâ
in aliquo sensu proprio in-
de liquet, quia licèt no-
men *Hierarchia* strictè, &
ἡγεμονία accipiatur pro so-
la illa Hierarchiæ parte,
quæ est agens, & illumi-
natiua, at propriè & sim-
pliciter accipi etiã potest,
protota Ecclesia. Probatur
primò ex S. Dionysio, c. 5.
Diuiditur, inquit, Hierarchia
in eos, qui alijs sacra enun-
tiant, & in eos, qui ab illis
iniciantur. Ergo manife-
stum est iuxta Dionysium
& initiatos & initiantes ad
Hierarchiam propriè di-
ctam pertinere. Secundò

L 3 idem

idem probatur ex communi Theologorum sententiâ, qui docent Hierarchiam esse sacrum Principatum, seu sacram multitudinem ordinatam sub vno Principe. Ita S. Thomas^a, *Hierarchia, inquit, est sacer Principatus: in nomine autem Principatus duo intelliguntur, scilicet ipse Princeps, & multitudo ordinata sub Principe.* Quid quæso manifestius, quàm hanc definitionem toti Ecclesiæ conuenire? vnde ibidem ad 3. planè concedit omnes homines facere vnâ Hierarchiam, vt que apertè pateat Censores cõtradicere S. Thomæ; ipse eodẽ art. corp. expressè contra eos docet esse de
 ratio-

1. par.
 q. 108.
 art. 1.
 corp.

Pro Nicolao Smitheo. 247
ratione Hierarchiæ, vt in
eâ reperiantur non tantum
agentes, sed patientes etiã;
& hoc nomine probat in
Deo ad intra non dari Hie-
rarchiam. Verba sunt: *Nam*
(vt Dionysius dicit c.
3. cœlestis Hierarchie) *or-
do Hierarchia est, alios quidem
purgari, illuminari, & perfici,
alios autem purgare, illumi-
nare & perficere.* Nihil po-
tuit dici clarius contra
Nouatores istos, qui pa-
tientes dicunt improprie
ad Hierarchiam pertine-
re. Similiter Molina ad
eundem articulum expres-
sè docet nomine Hierar-
chiæ significari & Princi-
pem & multitudinem sub
eo ordinatam, totamque

L 4. mul-

a 1. p.
to. 2. q.
216. n.
1.

b In 2.
dist. 9.
q. 1.

multitudinem hominum
in Ecclesia militante vnâ
constituere Ecclesiasticam
Hierarchiam. Vasquez^a ait
ex Dionysio ordinem Hie-
rarchiæ requirere, vt *alij*
purgentur, alij purgent. Du-
randus^b ait *Hierarchiam es-*
se multitudinem ordinatam
sub vno Principe. Tertiò
probat, quia est falsum
& nouum in Hierarchia
solùm agentes collocari,
initiati enim primâ tonsu-
râ Laici non sunt, & ta-
men ad nullam actionem
facram destinantur. Item
quia secūdum S. Thomam
cit. art. 2. ad Hierarchiam
pertinent supremi, medij,
& infimi, vt v. g. plebs in ci-
uitate, quam constat pa-
tien-

tientis non agentis statum
habere. Quartò probatur,
quia Hierarchia Ecclesia-
stica est sacer quidam ex-
ercitus, seu vt loquitur
Tridentinum, *Est vt ca-* ^{4. Sess.}
strorum acies ordinata: atqui ^{23. cap.}
in sacro hoc exercitu Chri- ^{4.}
sti, de fide est non solùm re-
quiri Duces, & Capitaneos,
id est Prælatos, & Pasto-
res, sed etiam milites gre-
garios, id est Laicam mul-
titudinem, ergo temerariū
est, & contra omnes Theo-
logos, ipsumque Conciliū
Tridentinum, & fidelibus
Christianis iniurium, dice-
re, ad Hierarchiam nō per-
tinere propriè, nisi Mystras,
& Pastores; qui enim non
sunt verè de Hierarchia;
L 5 nec

nec verè & propriè de
Christi corpore esse possūt.

¶ I.

Sunt ergo Religiosi om-
nino omnes, etiam cleri-
catu non donati de Hie-
rarchiâ; addo, in gradu e-
tiam eminentiori, quàm
Laici. Primò quia Ecclesia,
cuius est locum assignare,
eos de facto honoratori loco
& titulo ornat, dum in
favorabilibus multis eos
Clericorum nomine cēsen-
dos vult, vt docet Sylue-
ster verb. *Clericus*. initio, &
Glossa cap. *Duo sunt* de
sentētia excommunicatio-
nis; potest autem Eccle-
sia solâ suâ constitutione
dare honoratiorem locum
in Hierarchia, vt patet in
iis, qui primâ tonsurâ ini-
tiantur.

¶ q.
¶ c.
Non du-
tiam.

tiantur, quæ iuris tantum
est Ecclesiastici. Secun-
dò, quia Religiosi sunt in
statu alijs per vitæ exem-
pla prælucendi, quod sa-
nè dignitatis est maximæ.

Est enim hoc genus præ-
dicandi viuum planè, &
efficax, iuxta illud Sancti

Gregorij^a, *Quia viua lectio*
est vita bonorum; & vt dici

solet^b, *Lōgum iter per præcep-
ta, breue, & efficax per exēpla.*

Vnde de fide est Christum
illuminatorem fuisse mun-
di, non solum verbis, sed
exemplis etiam; & blas-
phemum sine dubio foret
dicere, S. S. Antonium, Pa-
chomium, Scholasticam,
Claram, Catharinam Se-
nensem, mundum nequa-

L 6

quam

^a 24.

Moral.

c. 9.

^b Sene-

ca epist.

6.

a Ho-
mil. 56.
ad po-
pul.

b Lib.
2. 6. 30.

quam suis exemplis illu-
minasse, & hâc de causâ à
S. Chrysofomo^a vocantur
Monachi orbis terrarum lu-
minaria. Quâ de re Hieron.
Platus de bono status Re-
ligiosi^b sic ait: *Negari non po-
test, quin Evangelicæ virtutes
magnâ ex parte in tenebris ia-
cuissent, nisi Religionis lumen
accessisset, quæ eas virtutes re
ipsâ exercens, easdem etiam
mortalium oculis, quasi in illu-
stri loco, unde ab omnibus vi-
deri possent, proposuissent.*

Hinc sequitur Religiosos
omnes, etiam qui Clerici
non sunt, quamuis quoad
functiones Clericales pa-
tientes merè sint in Eccle-
sia & non actiui, at in alio
genere actionis & illumi-
natio

nationis, scilicet per merita & vitæ exempla, esse in externo & visibili statu à Christo & Ecclesiâ instituto & erecto ad alios hoc illustrationis genere illuminandos, atque adeò altiore præ Laicis gradum in Ecclesia habere; & contrarium, quod affirmant Censores, impium est, & hæresim sapit Vigilantianam.

Vigilantius apud S. Tho. Op. 19. c. 6.

Igitur vt ad Censuram reuertamur: dico eam, quatenus Hierarchiam propriè acceptam non nisi vim actiuã importare affirmat, esse falsam, temerariam, contra S. Thomam, & omnes Theologos, & plurimis ex Clero iniuriosam, vt numero

52.

mero 50. est ostensum. Secundò quatenùs vniuersim docet, nullos Religiosos, quà Religiosos, pertinere ad Hierarchiam propriè, nec aliter quàm alijs initiandis, falsa est, Religiofis iniuria, Iuri communi, & definitionibus Ecclesie contraria; atque adeò in fide erronea vt num. 45. 46. & 47. est ostensum. Tertiò quatenùs nullum agendi, seu illuminandi genus agnoscit, nisi per Ecclesiasticas functiones, in Christum, & Sãctos omnes blasphema est, & hæretica. Ex quo consequitur rectè dixisse Smitheum, Religiosos Prælatos esse secundum plures cõsiderationes
de

Pro Nicolao Smitheo. 255
de Hierarchia , quàm non
Religiosos , quia sunt in
statu prælucenti alijs , per
exempla Consiliorum Euā-
gelicorum , vt num. 51. est
ostensum: quo speciali mo-
do non sunt sæculares. De-
nique quod addunt , Smithe-
i doctrinam , æquè Pon-
tifici , ac Episcopis esse in-
iuriosam , præter male-
dicentiam , redolet etiam
errorem in fide , quate-
nus negat Summum Pon-
tificem secundùm plures
considerationes de Hierar-
chiâ esse , quàm sint alij
Prælati ; nam si hoc agnos-
cerent , facile viderent
non sequi , eum qui secun-
dùm plures consideratio-
nes est de Hierarchia , quàm
com-

communes Prælati, esse
etiam secundum plures
quàm summus sit Pötifex.

Num. 2.

Temeritas est affirma-
re, quod Concilium
intendisset definire, vt ma-
teriam fidei, quod sub no-
mine Hierarchiæ possint
tantum comprehēdi Epif-
copi, Sacerdotes aut alij
Ministri, ordine & iurisci-
ctione præditi.

Censura.

Hæc propositio est fal-
sa, temeraria, & præ-
sumptuosè asserta.

Refusa

Refutatio.

TEmeritas verè est nul-
là de causâ omnibus
sapientibus contradicere,
quod faciunt hîc Cēsores,
vt numero 50. ostēsum est.

Num. 4.

SVperiores Religiosorū
cū sint propriè Ordi-
narij, & Subditorum suo-
rum Pastores, in quantum
iurisdictionem ordinariam
habent, & , vt ita dicam,
Pastoratum, magis sunt de
Hierarchiâ, quàm Episco-
pus solū Delegatus, res-
pectu eius loci, cui solum
est delegatus.

Gen

Censura.

Ista propositio, in quantum dicit Superiores Religiosorum esse proprie Ordinarios, est falsa, & primæ institutioni Monasticæ contraria; in quantum verò dicit ipsos esse magis de Hierarchiâ, quàm Episcopum solum Delegatum, &c. est falsa, temeraria & erronea.

Refutatio.

53. **H**Æc cēsurâ, quatenus negat Prælati Religionum iurisdictionē Ordinariam, est falsa & temeraria: *Certū enim est apud*

omn-

omnes esse Ordinariam, inquit Suarez^a, vt etiam demonstratum est n.46. Quatenus ait id repugnare primæuæ institutioni Monastica, est hæretica. Nam Bonifacius primus contradictorium ex instituto definit: videlicet aliquam esse institutionem Monasticam, putà Benedictinam, cuius primæuæ regulæ nullo modo proximorū cura, nedum domesticorum repugnat, sed *tantummodo* esse à S. Benedicto interdictū, ne se negotijs sæcularibus Monachi immisceant; & addit Pontifex, contrarium ex audacia, zelo amaritudinis, contra Sanctos Patres & periculosissimè

dici.

a De
Relig.
c.4.
tract. 8.
lib. 2. c.
2. n. 7.

C. Sane
nonnulli.
16. q. 1.

a Cap.
Abbatibus
de pri-
vil. in 6

dici. Hanc autem Bonifa-
cij definitionem tota Ec-
clesia consensu maximo,
omnibus retrò seculis am-
plexa est, & innumerabi-
lium Pontificum & Sãcto-
rum praxis ei conformata
est. Et eam apertè suppo-
nit Bonifacius VIII.^a &
omnes Doctores ibi; quo-
circa ei tam apertè contra-
dicere hæreticum est, &
in Sanctos blasphemum.
Quatenus ex veteribus in-
stitutis ad omnia reliqua
impugnanda argumentan-
tur, est absurdum & teme-
rarium, & damnatum sub
anathemate latæ sententiæ
à Gregorio XIII. Extrau.
Ascendente Domino; qui e-
videnter inde etiam illud
refu-

refutat, quia diuersis temporum & Ecclesiæ necessitatibus diuersa etiam conueniunt instituta Religionum, iuxta illud axioma iuris: *Novis morbis noua conuenit antidota preparari*, cap.

Cæterum de iuram. calum.

Audiant Censores, quâ ex sentinâ hanc fæcem hauriant;

Caluinus^a hanc ipsissimam habet doctrinam;

repugnare videlicet Monachorum Institutis, vt curam habeant Pastoralem.

Habere (inquit) *talem in Ecclesiâ locum* (Pastoralem) *ad eum cum Monasticâ professione pugnat, vt cum olim ex Monasterijs in Clerum cooptarentur, Monachi esse desinerent. Et iterum; Quod Monachus simul esse,*

^a Lib. 4
Insti-
tutio-
nis cap.
5. n. 8.

esse, & Clericus ritè nemo que-
at : cùm alterum alteri sit im-
pedimento. Loquitur au-
tem de Clericis, qui curam
exercent Pastoralem, seu
Ordinariã. Denique qua-
tenus negat Prælatum Re-
gularem, prout iurisdic-
tionem habet Ordinariam
in subditos, secundùm a-
liquam rationem magis ef-
se de Hierarchia, quàm sit
Episcopus Delegatus, quâ
Delegatus, est manifestè
falsa, & absurda, & Ordina-
rijs omnibus Pastoribus
iniuriosa, immò sapit hæ-
resim, quatenus indicat
Episcopos ex vi solius con-
secrationis, aut cuiuscun-
que delegationis, esse quo-
ad omnia, quæ ad Hierar-
chicam

Pro Nicolao Smitheo. 263

chicam potestatem pertinent, meliori loco Presbytero habente iurisdictionem Ordinariam, atque adeò etiam Archidiaconis, Vicarijs Generalibus, &c. quod est in fide erroneum.

Ibidem.

Illi Superiores Religiosi, qui officio immobiles sunt & perpetui, vnde propriè sunt in statu, & obligantur ad gubernandos, illuminandos & perficiendos alios, qui sunt perfectionis actus; sunt verè in statu perfectionis tum acquirèdæ, tum acquisitæ; & eatenus aliquo modo sunt
de

de Ecclesiastica Hierarchia magis quàm seculares Episcopi etiam Ordinarij, etsi absque dubio in alijs longè sint inferiores Episcopis.

Censura.

PRima pars huius propositionis, quod Superiores Religiosi immobiles & perpetui sint in statu perfectionis acquisitæ, noua est, falsa, & temeraria. Secunda in quantum innuit omnes actus hierarchicos maximeque perfectiuos illis superioribus ex obligatione conuenire, ludit in æquiuocatione, quæ potest inducere in hæresim.

Pro Nicolao Smitheo. 265
sim. Tertia, in quantum ait
ipfos in eo respectu, quo
dam peculiari modo, magis
esse de Hierarchiâ Eccle-
siæ quàm sæculares Episc-
copos locorū Ordinarios,
est hæretica, & summo
Pontifici æquè ac cæteris
Episcopis iniuriola.

Refutatio.

SVperiores Regulares
perpetuos, esse in statu
perfectionis acquisitæ, seu
exercendæ docet Suarez^a,

*Ratione muneris (inquit) dici
possunt esse in statu non solum
acquirendi perfectionem, sed
etiam perficiendi alios, ac sub-
inde esse in statu perfectionis
exercendæ. Estque res ma-*

M nife-

54

^a To. 3.
de Re-
lig. lib.
I. c. 17.
n. 18.

nifesta, habent enim obligationem perpetuam & solemnem ad incumbendum salutem, & perfectioni subditorum, quod manifestum est esse in statu perfectionis acquisitæ, seu communicandæ ex doctrinâ S. Thomæ^a, vnde Iura de Abbatibus præcipiunt, *ut prius fiat discipuli quàm Magistri*. Supponunt itaque debere eos esse magistros perfectionis Religiosæ, & prius eam didicisse. Quod est esse in statu perfectionis acquisitæ, si accedat obligatio perpetua. Et sic Censura est quoad hanc partem cōtra definitiones iuris communis, & erronea. Secūdò aiunt Smitheum, dum ait Superiores

a 2. 2. q.

184. ar.

5.

Cap.
officij

111.

Cap. cñ

in Ma-

gistrum.

de elec.

Pro Nicolao Smitheo. 267
res istos esse in statu guber-
nandi, illuminandi, & per-
ficiendi, innuere quòd pos-
sint omnes actus hierarchi-
cos, maximeque perfecti-
uos ex obligatione exerce-
re, quod, aiūt, inducere po-
test in hæresim: sed in hoc,
sensum planè hæreticum
habēt ipsi; nam si guberna-
re, illuminare, & perficere
comprehendant omnes ac-
tus Hierarchicos, maxi-
meque perfectiuos, sine vl-
la limitatione iuxta na-
turam subiecti intelligen-
da, vt planè volunt isti,
ergo quando Episcopis
hæc ascribuntur, vt ascri-
bi debent, secundum om-
nes, sensus erit, Episcopis
actus Hierarchicos, maxi-
me-

meque perfectiuos omnino omnes conuenire, atque adeò omnes illos, etiam qui summo Pontifici, aut Concilio Generali conueniunt, quod est hæreticum. Vel si hoc nolunt, fateantur se tritatores esse. Tertiò, quatenus negant Religiosos, prout sunt in statu perfectionis exercendæ, esse de Hierarchiâ, hoc specialititulo, quo non sunt sæculares Prælati, erroneum est, & hæresim sapiens Vigilantianam, vt numero 51. ostensum est. Denique quod Pontificem in ordinem redigere subdolè conantur, ac si nihil esset in eius dignitate magis ad Hierarchiâ spectans, quàm in Episcopali,

Pro Nicolao Smitheo. 269
pali, nec magis pertineret
ad ipsum esse Illuminatorē
Religiosorum, quàm ad E-
piscopos, hærefim sapit, vt
num. 50. ostensum est.

Num. 7.

Sicut officia sæcularia
iurisdictionem non im-
portantia reddūt hominem
Ciuilis Reipublicæ mem-
brum, ita spirituales actus,
professiones & officia ho-
minem in Ecclesiasticā
Hierarchiā collocare pos-
sunt.

Censura.

HÆc propositio si in-
telligatur de sacro
M₃ Prin

Principatu , diuinâ ordi-
natione instituto , est hæ-
retica.

Refutatio.

§5. **H**Æc Censura negat a-
liquos Christianos
esse simpliciter de sacro
principatu à Christo insti-
tuto , sic verò simpliciter
est hæretica. De fide enim
est totam Ecclesiam esse v-
num regnum, seu Principa-
tum sub Christo capite ,
Christi sanguine acquisitū,
fūdatum, & institutum. Et
de Fide est, omnes fideles
Christianos esse de hoc re-
gno seu Principatu ; ergo
de fide est quod ait Discuf-
sor ; homines fideles sanc-
tita-

titatis Christianæ statum
profitentes esse de Hierar-
chiâ, si nomine Hierarchie,
intelligatur sacer princi-
patus diuinâ ordinatione
institutus. Decepti sunt
autem Censores puerili
hallucinatione circa no-
men *Principatus*. Dicitur
enim *Principatus*, non quod
omnes, qui propriè in eo
sunt, debeant esse Princi-
pes, quis hoc nō rideat? sed
quia debet esse multitudo
ordinata sub vno Principe,
vt ex S. Thoma n. 50. ostē-
sum est. Porrò homines
sanctitatis statum profiten-
tes, esse in excellentiori
gradu huius principatus
probatum est, n. 31. Ex quo
apparet, quàm intoleranda

fit petulantia, & iniustitia,
Catholici scriptoris propo-
sitionem hæreticam cen-
sere, quæ tam facilem, &
expeditam habet interpre-
tationem.

Num. 9.

DVbitare non possu-
mus, quin illa pro-
fessio & vitæ status, qui
maximam vim habet ad ob-
tinendam perfectionẽ gra-
tiæ & charitatis huius vitæ
collocare possit professo-
res suos intra præcipuos
Ecclesiasticæ Hierarchiæ
ordines.

Cen-

Censura.

HÆc propositio vt iacet, est hæretica, damnata in Concilio Constantiensi, & contra mentem Concilij Tridentini eos tantum gradus in Ecclesiastica Hierarchia collocantes, quibus ex diuina ordinatione competit aliqua potestas & sacrum Ministerium in Ecclesia.

Refutatio.

HÆc Censura potius est hæretica; negat per professionem sanctitatis, & Consiliorum Euangelicorum, hominem assequi exitum
M s mium

56.

mium locū in Hierarchiā ,
 seu principatu , ac regno
 Christi , quod est Ecclesia.
 Hoc autem hereticum est.

42.2.7. S. Thomas^a duos tantum in
 184. ar. Ecclesiā agnoscit status
 5. perfectionis, Episcoporum
 scilicet , & Religiosorum:
 an fortè magnæ dignita-
 tis & excellentiæ non est
 Religiosis hoc sibi cum so-
 lis Episcopis habere com-
 mune? Honorificam illam
Ordinis appellationem, Re-
 ligiosis Institutis tribuunt
 Iura infinita , seu potiùs
 tota Ecclesia , in qua ni-
 hil frequentius Religio-
 forum Ordinum nomen-
 claturâ , vt hoc negare per-
 tinaciter , sit haud dubiè
 hereticum ; hunc porrò
 Ordine

cap. Li-
 set qui-
 busdam
 de Re-
 gular.
 cap. Nō
 solum.
 cap. cō-
 stitutio-
 nem.
 eod. ti-
 tulo in
 6.

Pro Nicolao Smitheo. 275
Ordinem in Ecclesiâ, quē
consequuntur Religiosi,
non vilem, non abiectum,
sed eximium, & præcipuū
esse nemo Catholicus infi-
ciari potest: cū sit status
sacer, ad sanctitatē, ad imi-
tationem Christi, ad anima-
rum salutem opportunissi-
mè à Christo institutus:
ergo certum est, & evidens,
quod ait Discussor; Reli-
giosos ex vi sui status con-
stitui in ordine quodam
præcipuo Ecclesiæ, atque
adeò inter Ordines, seu sta-
tus præcipuos. Duo enim
sunt tantū perfectionis sta-
tus, seu ordines, & in ho-
rū altero collocatur homo
per professionē Religiosā.
In Concilio Constantiensi

M 6

nec

Conci-
lium
Con-
stanti-
ense.

in Sess.
23. cap.
4. &
cap. 6.

nec verbulum contra hoc,
sed multa contra Wicklef-
fum Religiosorum hostem,
in Religiosæ vitæ commē-
dationem. Ibi damnatum
est sess. 8. & 15. in Wicklef-
fo & Hus, iuxta statum in-
uisibilem gratiæ, aut præ-
destinationis æternæ, dari
potestatem clauium, non
per externam ordinationē,
& missionem; at externam
sanctitatis professionē non
constituere hominem in e-
minentiori aliquo, & præ-
cipuo Ecclesię, seu Hierar-
chiæ ordine; vt ait Discuf-
sor, nunquam à Concilio,
vel à quouis alio orthodoxo
dictum, aut cogitatum est.
Quoad Tridentinum², cla-
rum est mentem eius fuisse
con-

Pro Nicolao Smitheo. 277
contra Caluinum & hæreticos definire, Ecclesiam esse corpus Hierarchicum, in quo sint varij hominum ordines, & gradus ex diuinâ institutione distincti, *Episcopi scilicet, Presbyteri, & Ministri*; cùm tamen Hæretici velint omnes esse Laicos, & solùm per externam quandam, & temporariam deputationem ad prædicationis officiũ Clericos reddi; nullos verò ad Hierarchiam pertinere præter Episcopos, Presbyteros & Ministros: non dicit, & absurdum foret tam ineptum dogma ei impingere, sic enim Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales non forent ex Hierarchia, cùm sæpè

sæpè nec Episcopi, nec
 Presbyteri, nec ex inferioribus
 Ministris sint, de quibus
 ibi loquitur Conciliū.
 Sed homines isti pro libito
 suo concilij quidlibet im-
 ponendi arroganter vsur-
 pant potestatem.

Ex Questione 7. Num. 6.

Discussi & probavi Re-
 ligiosos vt Religiosos
 præcipuum quendam in
 Ecclesiasticâ Hierarchiâ lo-
 cum tenere.

Censura.

HÆc propositio intel-
 lecta de Hierarchiâ
 propriè dictâ, quæ est sacer
 prin

Pro Nicolao Smitheo. 279
principatus diuinâ ordi-
natione institutus, est hæ-
retica.

Refutatio.

HÆc Censura hæretica
est, omnibus Christia-
nis iniuriosa, & summè er-
ga Discussorem iniusta, vt
probatum est num. 55. 57.

Num. 7.

ADdere possem Regu-
lares Presbyteros or-
dinum à Domino Doctore
in obiectione nominatorū
particulare genus iuris,
& vt ita dicam, dispositio-
nem proximam habere ad
huiusmodi officia, quā sæ-
cula

culares præcisè quâ Presbyteri sunt, non habent: etsi enim Regulares huiusmodi Ordinum nullam actu iurisdictionem vel potestatem ad tale munus gerendum habeant, donec eam à Superioribus suis accipiant; tamen ratione instituti sui ius quoddam habent ad talem potestatem à Superiore accipiendam, qui sine iusta causa eos priuare non debet eo, ad quod se obligauerunt tale vitæ genus suscipiendo.

Censura.

HÆc propositio est falsa, temeraria, erronea, ordinariæ potestatis Pasto-
rum

Pro Nicolao Smitheo. 281
rum & maximè summi
Pōtificis imminutiua, eam-
que temerè coarctans: tum
quatenus istis Religiosis
speciale quoddam ius at-
tribuit, ex ipsorum voto ad
munia Ecclesiastica geren-
da, seclusâ ipsorum ordi-
natione, ac si iurisdictione
non posset illis iustè dene-
gari, & possent suis votis o-
bligare summum Pontifi-
cem ad eos mittendos; tum
quatenus videtur superioribus
Regularibus attribu-
ere potestatem conceden-
di iurisdictionem, quam ex
se & præcisè, vt Regulares
sunt, non habent.

Denique tota quæstio
de Hierarchia Ecclesiasti-
ca fallax est, Sāctorum Pa-
trum

trum authoritatibus abutitur, & Hierarchiam Ecclesiasticam propriè dictam cum ipsa Ecclesia confundit, vt ordinis principantis, & subiectionis discrimine sublato, Regularibus (quibus quàm Regulares sunt, honoratissimum quidem locum inter initiandos, id est, solum inter Laicos tributum esse constat) eminentissimus gradus inter sacros Mystas seu Ecclesiæ Principes & Ministros authoritatem habentes in populum attribendus credatur, contra Christi & Ecclesiæ ordinationem.

Refu-

Refutatio.

Religiosos ordines à Sede Apostolicâ ad hoc 58.
institutos, vt animarum salutis vacent, habere genus quoddam iuris ex vi suæ professionis, vt ordinentur, & mittantur, nisi sit rationabilis aliqua causa in contrarium, est per se manifestum; ius enim habent, vt viuere ijs liceat secundum formam vitæ ab Ecclesiâ approbatam, quâ legitimè & laudabiliter susceperunt: essetque contra communem Iuris formam eos, post bonâ fide susceptum tale vitæ genus, sine rationabili causâ impe-

impedire. Romanus Pontifex suū munus agnoscit esse iura tueri, non verò quod aliàs excogitatū est multis vigilijs, & inuentum facile velle subuertere, vt dicitur Cap. *Ecclesia* 57. de election. & electi. potest & cap. 1. de priuilegijs Extrau. Com. hac ipsa in causa dicitur, *Quia plerumque pariunt nouitates discordiã, presertim dum ab eo, quod diu equum visum, per nouam constitutionem receditur: nec quare recedatur, utilitas euidens, vel alia causa subest.* Sentiunt ergo & declarant Summi Pontifices, non se ita potestatem suam mittendi interpretari, vt quod ab alijs iam Pontificibus in aliorum gratiam stabili-

Cap. 12.
ter cur
stos,

stabiliter constitutum est, velint sine vlla causa, & ad libitum reuocare. Habet Pontifex potestatem amplissimam mittendi iure diuino, non solum Regulares, sed omninò omnes, nec tamen hoc impedit, quin ex electione, collatione, &c. ius acquirant perpetuum Sacerdotes sæculares ad sacras functiones, & redditus annuos: & non licebit Religiosis vllis ex vi professionis (quæ secundum aliquos beneficium simplex est, vt patet ex Glossa Clem. *Dispendiosam* de iudicijs, saltem secundum omnes, ius spirituale instar beneficij ad multa tribuit) non licebit, inquã,
ad

ad altaris ministeria, ad sacros ordines, ad reliquas sui instituti functiones, vel quantulamcunque iuris umbram vendicare, quin scandali, & erroris damnentur? Non est ita; quia nō est Richeristarum Deus tantum, sed etiam Regularium. Quod de iurisdictione per Superiores conferendā addunt, putida est cauillatio. Certum est, Superiores ex priuilegijs Sedis Apostolicæ posse suis facultates ad sacraministeria concedere, plus non dicit Smitheus: quid ergo ad rem, vtrum has facultates habeant, vt Regulares, an non? Caueāt deinceps Regulares, ne se bipedes

pedes dicant, falsam eam
propositionem, erroneam,
& scandalosam intonabunt
Richeristæ, quia esse bipe-
des, ex se præcisè, vt Regu-
lares sunt, non habent. Ad-
do pro mantissa, Regulares,
vt Regulares, id est, ex vi sui
Instituti peculiaris vt con-
firmati, & approbati à Pō-
tifice, habere ius ad sa-
cros ordines, ad sacra mi-
nisteria, & alias faculta-
tes à Superioribus conce-
dendas, partim ex Iure
cōmuni, partim ex specia-
libus Indultis, vt demon-
stratum est nu. 45. 46. & 47.
Quæ in coronide adijciun-
tur, partim ad maledicen-
tiam pertinent, partim ve-
rò, quatenus scilicet, in
nullo

nullo proprio sensu Hierarchiam pro tota Ecclesia accipi volunt, sunt erronea, vt num. 50. & 55. dictum. Partim denique, quatenus Religiosos omnes, qui Ecclesię Principes, & in populum auctoritatem habentes non sunt, velle videntur ad Hierarchiã nō spectare, sed solum inter Laicos collocandos, sunt cōtra Tridētinum, & euidenter heretica vt num. 44. ostēsum est. Totā verò hęc Censura Religiosis omnibus summè est iniuria, & contumeliosa, in Christum, & Sanctos blasphemia, potestatis Summi Pōtificis subdolè destructiua, temeraria & heretica, vt ostensum est.

C A.